

В організмі людини життєво важливі йони металів переважно знаходяться у вигляді комплексних сполук. З цієї причини теоретичні знання про будову комплексних сполук також є в достатній мірі значимими, оскільки можуть бути використані у практичній медицині, зокрема в хелатотерапії. Слід зазначити, що практична діяльність молодшого медичного працівника невід'ємно пов'язана із приготуванням розчинів різної концентрації, розрахунками різних лікарських препаратів, рідких форм ліків та ін. Тому уміння приготування розчинів є необхідним у практичній діяльності студента. Отже, при викладанні біоорганічної хімії для глибокого засвоєння знань з теми «Вчення про розчини», формування практичних навичок з приготування розчинів та забезпечення наукового підходу для вирішення зазначених задач, ми приділили значну увагу також і самостійній підготовці. Але виділення незначного обсягу годин на вивчення біоорганічної хімії не гарантує формування сучасного різнобічно розвинутого медичного фахівця.

На нашу думку, частково вирішити дану проблему допомагає впровадження спецкурсу з біоорганічної хімії, метою якого є:

- вивчення біоорганічної хімії на належному рівні, за рахунок насичення її змістом, який не передбачений навчальною програмою, але необхідний для засвоєння окремих тем;
- орієнтація на діяльнісний аспект, тобто на створення умов для активізації позиції студента, завдяки чому відбуватиметься свідоме та міцне засвоєння знань;
- розгляд актуальних питань із зазначеного предмету;
- сприяння формуванню предметної компетентності;

Таким чином, за рахунок інваріативної складової навчального плану, спеціалізовані курси з біоорганічної хімії поряд із фундаментальними дисциплінами допоможуть підвищити успішність реалізувати індивідуальні здібності і потреби, створити можливість подальшої професійної освіти [4].

Місце та роль хімії в медицині та сучасному повсякденному житті підвищує значимість хімічних знань. Безперечно, що біоорганічна хімія є однією з основних компонентів не тільки в системі хімічної, а й професійної підготовки молодшого медичного спеціаліста в цілому. Знання з біоорганічної хімії мають максимально використовуватися майбутніми медичними фахівцями для пояснення процесів життєдіяльності, закономірностей і механізмів їх протікання, підтримки та збереження власного здоров'я та здоров'я пацієнтів, що дозволяє показати її значимість в медичній практиці. Отже, розширення та вдосконалення хімічної підготовки медиків може не тільки забезпечити формування світогляду, але водночас стає чинником успішної професійної медичної діяльності.

Література:

1. П. Качоровська, А.В. Підгорний Сучасна хімія – потужний фактор науково-технічного прогресу [Електронний ресурс] / П. Качоровська Режим доступу до статті: <http://kpi.ua/1137-2>
2. Клименко С.О. Формування хімічної компетентності студентів медичних закладів I-II рівнів акредитації.
3. Навчальна програма для вищих навчальних закладів I-III рівнів акредитації за спеціальністю 5.110102 «Сестринська справа»: Наказ МОН від 16.09.10 № 1/4/18-3269
4. Липова Л.А. Спеціальні курси як змістовий блок профільного навчання [Електронний ресурс] / Л.А. Липова. – Режим доступу до статті: / <http://www.ippo.org.ua>.

СТАНДАРТ ОСВІТИ ЯК ЗАСІБ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ХІМІЇ

Куратова Т.С., Курмакова І.М., Грузнова С.В., Самоїленко П.В.

Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г.Шевченка,

вул. Гетьмана Полуботка, 53, м. Чернігів, Україна

На сучасному етапі реформування вищої педагогічної освіти в Україні актуальною є проблема якості підготовки майбутніх учителів для профільної школи. Важливими напрямками суттєвого удосконалення професійної підготовки вчителя хімії є остаточний перехід на Державний стандарт

вищої педагогічної освіти з реалізацією особистісно-орієнтованої системи навчання.

Для розробки документації, що регламентує підготовку фахівця з вищою освітою, а саме – освітньо-кваліфікаційної характеристики вчителя (ОКХ), освітньо-професійної програми його підготовки (ОПП), навчального плану, програм навчальних дисциплін та засобів діагностики рівня якості освітньо-професійної підготовки фахівця було використано моделювання професійної діяльності вчителя хімії.

На основі системно-структурного та контекстного підходів кафедрою хімії розроблена технологія професійної підготовки вчителя хімії, яка за допомогою дидактичних форм, методів і засобів моделює предметний і соціальний зміст майбутньої професійної діяльності.

Концепція контекстного навчання і перетворення її в компетентностний підхід як професійно орієнтованого стала теоретичною базою методики активізації навчання шляхом наближення її до майбутньої професії. При цьому можливе здійснення поступового переходу від абстрактних моделей, які реалізуються в рамках однієї навчальної дисципліни фундаментального циклу до конкретних міжпредметних моделей, які відтворюють реальні професійні ситуації, при розв'язанні яких студент формується як фахівець.

Впровадження компетентного підходу в навчальний процес викликає необхідність розробки інтегрованих навчальних курсів, розширення в структурі навчальних програм міжпредметного компоненту, наприклад міжпредметні задачі, які не можуть бути розв'язані за допомогою одного навчального предмету.

Розробка педагогічної модульно-рейтингової системи навчання, в якій за допомогою системи дидактичних форм, методів і засобів моделюється предметний зміст майбутньої професійної діяльності фахівця, дозволяє запропонувати програмно-цільове управління якістю підготовки вчителів хімії на основі концепції перетворення навчальної діяльності студентів у модульно-професійну фахівця.

Для забезпечення поетапного формування знань, професійних умінь та навичок студентів розроблено методичні рекомендації до самостійної роботи студентів у вигляді учбових багатоваріантних задач та тестових завдань різної форми.

Для поступового впровадження принципів програмно-цільового управління якістю навчання розроблено педагогічні тести досягнення та ситуаційні завдання, які використовуються нами для об'єктивної оцінки якості підготовки фахівця.

Експериментальне впровадження різнорівневих навчаючих програм з відповідним методичним забезпеченням дозволяє модернізувати навчальні плани та навчальні програми з професійно-орієнтованих дисциплін, підготувати майбутніх вчителів до роботи в профільній школі.

Створення системи безперервної професійно-практичної підготовки бакалавра і магістра хімії на основі ОКХ фахівця дозволить забезпечити мобільність діючого Стандарту освіти, встановити умови оновлення його з метою перетворення статистичні моделі Державного стандарту вищої освіти України у модель, яка стане засобом пошуку міждисциплінарного конструювання змісту і нових цілей освіти.

ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ХІМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Кухельна Н.В.

Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова,
вул. Пирогова, 9, м. Київ, Україна

Однією з проблем викладання хімічних дисциплін є вмотивованість студентів до вивчення навчального матеріалу. З такою проблемою ми зіткнулись при викладанні курсу «Хімія навколишнього середовища», що читається для студентів спеціальності «Хімія» на III курсі у V семестрі. Програма курсу розрахована на 72 години, в тому числі 36 годин аудиторних (лекцій – 18 годин, лабораторних занять – 18 годин), 32 години – самостійна робота. Для контролю знань студентів передбачено залік у кінці семестру.